

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 12 noiembrie 2024

Președinte:

Asistent judiciar:

Asistent judiciar:

Grefier:

S-a luat în examinare acțiunea civilă formulată de reclamantul în contradictoriu cu pârâții, pentru obligația de a face.

La apelul nominal se prezintă reclamantul și reprezentanta acestuia, avocat, lipsind reprezentanții pârâților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Reprezentanta reclamantului depune la dosar note scrise, prin care precizează că solicită modificarea soldei de funcție raportat la valoarea sectorială, astfel cum am arătat în cererea de chemare în judecată, ținând cont de majorarea de 25% stabilită de dispozițiile Legii 153/2017 sau raportat la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei conform Deciziei nr. 34 din 06.06.2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru perioada începând cu 01.01.2021.

Instanța pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin prisma dispozițiilor art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, care impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în toate litigiile în care este vorba de drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, asupra acelor chestiuni de drept asupra cărora Înalta Curte să nu se fi pronunțat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-o decizie pronunțată în recurs în interesul legii, însă instanța nu a identificat vreo decizie de acest fel, care să tranșeze asupra valorii sectoriale la categoria profesională din care a făcut parte reclamantul.

În ce privește acordarea titlului de specialist, instanța învederează că, pe de o parte, există deja pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, o sesizare în acest sens, iar pe de altă parte, în cauza de față refuzul acordării titlului de specialist nu este justificat prin neîndeplinirea unor condiții legale care să impună interpretarea acestora.

Reprezentanta reclamantului apreciază că nu este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în legătură cu această din urmă solicitare și nu se opune dacă, considerând că legea în materie este clară și prin modificarea Ordinului MAI 184 /2020 s-a adus un act de normalitate, prin care o persoană care a fost sancționată disciplinar poate în continuare, să beneficieze de aceste drepturi.

Având în vedere că obiectul acțiunii din prezentul dosar se circumscrie dispozițiilor art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, instanța apreciază se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, sens în care va suspenda prezenta cauză în temeiul art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

TRIBUNALUL

Asupra cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, reține următoarele:

Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente:

Prin cererea de chemare în judecată reclamantul a solicitat instanței, obligarea pârâtului la emiterea actelor administrative prin care să i se acorde reclamantului titlul de specialist de clasa I conform vechimii în specialitate, începând cu data de 30.12.2020; obligarea pârâtului la acordarea

sporului de specialist în cuantum de 7,5% din solda de funcție, în baza dispozițiilor art. 28 din Anexa VI la Legea nr. 153/2017, pentru perioada 30.12.2020 - 08.01.2021; recalcularea soldei de funcție, ținând cont de majorarea în cuantum de 25% stabilită de dispozițiile Legii 153/2017 și raportată la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei, conform Deciziei nr. 34 din 06.06.2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru perioada începând cu 01.01.2021; reactualizarea bazei de calcul pentru stabilirea pensiei militare cu modificările survenite conform art. 28 din Legea nr. 223 din 2015. Cu cheltuieli de judecată.

În motivare a arătat că, începând cu data de 05.01.1996 și până la data de 08.09.2021, reclamantul a avut calitatea de militar. În urma solicitării de trecere în rezervă pentru limită de vârstă, prin Ordinul Inspectorului Șef al Inspectoratului,” acesta a fost trecut în rezervă cu drept de pensie de serviciu anticipată parțială (Anexa A1 – Ordinul nr. 1-121/2020/1-.....).

Ulterior a fost emisă Decizia privind acordarea pensiei militare de stat, sens în care la stabilirea bazei de calcul au fost avute în vedere prevederile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, potrivit căroră „Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie, la alegerea persoanelor prevăzute la art. 3 lit. a)-c) (...)”.

În acest sens, la stabilirea bazei de calcul au fost avute în vedere 6 luni consecutive din ultimii 5 ani de activitate, respectiv lunile iulie-decembrie 2019.

Drepturile salariale ale reclamantului nu au fost stabilite în conformitate cu normele legale în vigoare.

Referitor la sporul de specialist care trebuie să îi fie acordat, a arătat că, începând cu anul 2017, de la intrarea în vigoare a Legii 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în Anexa VI, în cuprinsul art. 28, a fost reglementat un drept salarial care în realitate nu a fost acordat.

Astfel, conform art. 28 din Anexa VI la Legea 153/2017: (1) Pentru asigurarea condițiilor de îndeplinire a misiunilor specifice instituțiilor de apărare, ordine publică și securitate națională, în raport cu standardele de performanță profesională, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, precum și personalului civil, li se poate acorda titlul de specialist de clasă/domeniu funcțional.

(2) Titlul de specialist de clasă/domeniu funcțional este ierarhizat, în ordinea crescătoare a calificării, pe trei niveluri: clasa a 3-a, clasa a 2-a, clasa I. Acesta se obține/menține potrivit condițiilor, criteriilor și standardelor de performanță stabilite pentru clasa respectivă, prin ordin al ordonatorului principal de credite.

(3) Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, precum și personalul civil, pentru titlurile de specialist de clasă/domeniu funcțional deținute în specialitate, beneficiază de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 2,5%, 5%, respectiv 7,5%, corespunzător clasei a 3-a, clasei a 2-a sau clasei I.

(4) Specialitățile, condițiile de acordare și de retragere a titlului de specialist de clasă/domeniu funcțional, retrogradarea dintr-o clasă superioară într-una inferioară, criteriile și standardele de performanță se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.

Așa cum reiese din alin. (4) al articolului antemenționat, specialitățile, condițiile de acordare și de retragere a titlului de specialist de clasă/domeniu funcțional, retrogradarea dintr-o clasă superioară într-una inferioară, criteriile și standardele de performanță se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.

Așadar, până la apariția ordinului ordonatorului principal de credite de stabilire a condițiilor de acordare și de retragere a titlului de specialist de clasă/domeniu funcțional, după criteriile și standardele de performanță ce trebuie cuprinse în ordin, nu se puteau acorda drepturile salariale aferente titlului de specialist, pentru că nu s-a putut acorda nici titlul de specialist de clasă/domeniu funcțional.

În acest sens, la data de 30 decembrie a anului 2020 a fost emis Ordinul MAI nr. S/184/2020 privind modificarea și completarea Ordinului ministrului afacerilor interne nr. S/7/2018 pentru aprobarea normelor metodologice privind aplicarea prevederilor legale referitoare la salarizarea personalului militar, polițiștilor și personalului civil din M.A.I., prin care s-a aprobat Metodologia privind modul în care se stabilesc specialitățile, criteriile și standardele de performanță pentru acordarea, retragerea, retrogradarea dintr-o clasă superioară într-una inferioară a titlului de specialist de clasă/domeniu funcțional în Ministerul Afacerilor Interne.

Prin urmare, majorarea salarială instituită de Legea 153/2017 urma să fie acordată începând cu 30.12.2020, însă, în realitate, nu a fost pusă în plată.

În concret, începând cu 30.12.2020, reclamantul a avut dreptul la majorarea aferentă titlului de „specialist de clasă”, ca urmare a vechimii pe care o avea în specialitatea profesională în care și-a desfășurat activitatea.

În acest sens, conform dispozițiilor legale citate anterior, reclamantul este îndreptățit la majorarea soldei de funcție cu 7,5%, scopul acordării acestui element salarial fiind de a recunoaște valoarea profesională și de a stimula funcționarii publici cu statut special de a continua activitatea în aceeași specialitate.

În consecință, se solicită obligarea pârâtului la emiterea actelor administrative prin care să i se acorde reclamantului titlul de specialist de clasa I conform vechimii în specialitate și, în consecință, să procedeze la acordarea sporului de specialist în cuantum de 7,5% din solda de funcție, în baza dispozițiilor art. 28 din Anexa VI la Legea nr. 153/2017, pentru perioada 30.12.2020-08.01.2021.

Referitor la recalcularea soldei de funcție, se arată că, potrivit art. 9 alin. (1) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare: „Cadrele militare în activitate au dreptul la: a) soldă lunară, compusă din solda de grad, solda de funcție, gradații și indemnizații, precum și la prime, premii, sporuri și alte drepturi bănești, ale căror cuantumuri se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

Conform Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, art. 7 lit. b): „solda de funcție/salariul de funcție reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, corespunzător funcției îndeplinite, stabilită/stabilit conform anexelor nr. I-IX, care nu poate fi mai mică/mic decât nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.”

Totodată, potrivit art. 3 din Anexa VI la actul normativ antemenționat: „(1) Personalul militar are dreptul la soldă lunară. (2) Solda lunară se compune din solda de funcție, solda de grad, gradații și, după caz, solda de comandă, indemnizații, compensații, sporuri, prime, premii și din alte drepturi salariale.”

Conform art. 5 din aceeași anexă: „(1) Soldele de funcție, respectiv salariile de funcție, sunt diferențiate în raport cu nivelul studiilor, pregătirea profesională, atribuțiile ce revin fiecărei funcții, solicitările la efort, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, precum și cu eșalonul la care se desfășoară activitatea, prevăzute în prezenta anexă la cap. I.

(2) Pentru personalul militar, precum și pentru polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, soldele de funcție corespunzătoare gradelor militare și nivelului studiilor, respectiv salariile de funcție corespunzătoare gradelor profesionale și nivelului studiilor, sunt prevăzute în prezenta anexă la cap. I.”

Art. 6: „Solda de funcție, respectiv salariul de funcție, sunt prevăzute în prezenta anexă la cap. I.”

De asemenea, Legea-cadru 153/2017, în art. 12 este reglementat modul de stabilire a soldelor de funcție: „(1) Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare se stabilesc potrivit prevederilor prezentei legi și anexelor nr. I-IX, astfel încât, împreună cu celelalte elemente ale sistemului de salarizare, să se încadreze în fondurile aprobate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale pentru cheltuielile de personal, în vederea realizării obiectivelor programelor și proiectelor stabilite.”

Art. 38 alin. (4) stabilește: „În perioada 2019-2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h).”

În pofida acestor dispoziții legale cu caracter obligatoriu, creșterea soldei de funcție nu a avut loc în realitate.

În ceea ce privește valoarea sectorială de referință, arată că Ordonanța de Guvern nr. 8/2008 stabilea la art. II alin. (2): „Începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea de referință sectorială prevăzută la alin. (1) devine 197,3387 lei.”

Cu toate că acest articol a fost abrogat prin Legea 330/2009, această valoare sectorială de referință este în continuare folosită pentru determinarea soldelor de funcție ale cadrelor militare.

Practic, s-a păstrat în plată la nivelul anului 2021 o valoare de referință sectorială (VRS) de 197,3387 lei, valoare instituită prin O.G. nr. 8/2008, care a fost abrogată prin Legea nr. 330/2009, fiind practic ultraactivată, cu încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

Totodată, raportat la cele expuse mai sus, solicită și reactualizarea bazei de calcul pentru stabilirea pensiei militare cu modificările survenite conform art. 28 din Legea 223 din 2015.

În drept, și-a întemeiat cererea pe dispozițiile menționate în cuprinsul textului.

Prin *întâmpinare*, pârâtul a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

A invocat excepția netimbrării cererii de chemare în judecată, solicitând a se constata cererea de chemare în judecată nu a fost timbrată corespunzător. Conform art. 148 alin. (6) din Codul de Procedură Civilă, cererile adresate instanțelor trebuie să fie timbrate, excepția fiind aplicabilă doar dacă există prevederi legale care să stipuleze o scutire. Art. 197 C. proc. civ. prevede că netimbrarea sau timbrarea insuficientă duce la anularea cererii. Întrucât reclamantul nu a anexat dovada achitării taxei judiciare de timbru, solicităm anularea cererii pentru netimbrarea acesteia.

A invocat excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa procedurii prealabile, având în vedere că, reclamantul nu a respectat obligația de a efectua procedura prealabilă, așa cum este prevăzută în mod imperativ la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004. Acest articol impune persoanelor vătămate într-un drept sau interes legitim de un act administrativ să solicite autorității publice emitente revocarea actului în termen de 30 de zile de la comunicare, înainte de a se adresa instanței. Nerespectarea acestei obligații constituie o cauză de inadmisibilitate a acțiunii, iar procedura este obligatorie. Lipsa acesteia atrage respingerea acțiunii ca inadmisibilă. În lumina art. 193 C. proc. civ., solicităm respingerea acțiunii ca inadmisibilă.

Pe fond a arătat că, reclamantul a fost cadru militar în activitate și și-a desfășurat activitatea în cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență „.....” până la data de 9 ianuarie 2021, când a fost trecut în rezervă prin Ordinul nr. 1121/2020 din 30 decembrie 2020, datorită clasificării sale drept „apt limitat”. Arată că, potrivit art. 7 alin. (1) din H.G. nr. 1490/2004, Inspectoratul General are în subordine inspectoratele județene, inclusiv ISU. Astfel, această instituție are obligația legală de a pune în aplicare ordinele primite de la eșalonul superior, ordine care beneficiază de prezumția de legalitate.

Reclamantul susține în cererea sa că nu i-au fost recunoscute drepturile salariale corespunzătoare, omițând să menționeze Ordinul Inspectorului General nr. 893/IG/30.07.2020, prin care i-a fost aplicată sancțiunea „Avertisment” cu valabilitate până la 30 ianuarie 2021. Această sancțiune, necontestată de reclamant, a rămas în vigoare până la sfârșitul anului 2020 și a reprezentat un impediment legal pentru acordarea titlului de „specialist de clasă”.

Se arată că, reclamantul recunoaște că până la data emiterii unei metodologii specificate, nu exista o bază legală pentru acordarea titlului de „specialist de clasă”. Din acest motiv, solicitările sale nu pot fi acceptate, deoarece neacordarea titlului respectiv s-a datorat exclusiv efectelor sancțiunii disciplinare, nu unei omisiuni sau refuzuri ale instituției.

În ceea ce privește reglementările aplicabile sancțiunii disciplinare aplicate reclamantului, a invocat dispozițiile Art. 32[^]8 din Ordinul nr. 135/2019, care reglementează situațiile în care cadrele

militare se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare. Conform acestui articol, „sancțiunile disciplinare aplicate se radiază de drept la împlinirea termenului de 6 luni” de la aplicare. Este important de menționat că reclamantul se afla sub efectul unei sancțiuni disciplinare care a fost aplicată în conformitate cu prevederile art. 35 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, care include aplicarea sancțiunii de avertisment.

Astfel, în termenul de 6 luni de la aplicarea sancțiunii (30.01.2021), sancțiunea disciplinară aplicată reclamantului a fost radiată de drept, iar acesta a fost trecut în rezervă cu drept de pensie de serviciu anticipată parțială. Conform reglementărilor legale, aplicarea sancțiunii atrage, între altele, suspendarea dreptului de a deține titlul de specialist de clasă, iar în acest context, reclamantul nu avea dreptul de a solicita majorarea aferentă titlului de specialist de clasă.

Referitor la normele legale aplicabile în cazul reclamantului, se arată că prin O.M.A.I. nr. S/184/30.12.2020, care reglementează suspendarea titlului de specialist de clasă/domeniu funcțional în anumite condiții, inclusiv atunci când personalul se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare. Conform Art. 15 alin. (1) din acest ordin, „personalului i se suspendă titlul de specialist de clasă/domeniu funcțional” în cazul în care se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare.

În acest context, se arată că faptul că reclamantul nu putea beneficia de majorarea aferentă titlului de specialist de clasă pe perioada în care sancțiunea disciplinară aplicată nu a fost radiată de drept, ceea ce întărește netemeienicia cererii acestuia.

Pârâtul mai arată că acțiunea reclamantului nu se bazează pe un temei juridic valid. Reclamantul susține că drepturile sale salariale nu au fost stabilite în conformitate cu normele legale în vigoare, însă argumentele și temeiurile invocate nu sunt susținute de legislația aplicabilă și de realitățile cauzei. În mod special, nevoia de a acorda majorările salariale pentru titlul de specialist de clasă este exclusă de sancțiunea disciplinară aplicată reclamantului, care a fost în vigoare până la data de 30.01.2021, iar dreptul la titlul de specialist a fost suspendat pe durata acestei perioade.

În drept, a invocat art. 205-208 din Noul Cod de Procedură Civilă; Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare; Ordinul nr. 135/2019 privind stabilirea condițiilor de acordare a recompenselor morale, financiare și materiale cadrelor militare din Ministerul Afacerilor Interne; O.M.A.I. nr. S/184/30.12.2020 privind modificarea și completarea Ordinului Ministrului Afacerilor Interne nr. S/7/2018 pentru aprobarea normelor metodologice privind aplicarea prevederilor legale referitoare la salarizarea personalului militar, polițiștilor și personalului civil din M.A.I.

Prin *întâmpinarea* depusă, pârâtula invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a, având în vedere următoarele argumente:

Astfel cum rezultă atât din cuprinsul acțiunii cât și din Ordinul inspectorului șef al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „..... nr. 1121/2020/1 din 30.12.2020, reclamantul și-a desfășurat activitatea în cadrul acestei unități și nu în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

De asemenea, cu data de 09.01.2021 urmare a clasării ca „apt limitat în timp de pace și război” a fost trecut în rezervă, cu drept la pensie de serviciu anticipată parțială.

Precizează că Inspectoratul pentru Situații de Urgență....., este o unitate cu personalitate juridică, conform prevederilor art. 7 alin. (1) din Anexa 1 la Hotărârea de Guvern nr.1490/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, care stabilește că „Inspectoratul General are în subordine serviciile de urgență profesionale, structuri cu personalitate juridică, organizate ca inspectorate pentru situații de urgență județene (...)”.

Pe de altă parte, prin O.U.G. nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, se reține la art. 1 alin. (1), că „Ministerul Afacerilor Interne este organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică și cu sediul în municipiul București” iar potrivit Anexei nr. 1 la H.G. nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Vasile Goldiș” al Județului Arad nu face parte din structura organizatorică a Ministerului Afacerilor Interne, ca organ de specialitate al administrației publice centrale.

Apreciază că, stabilirea și acordarea diferitelor drepturi bănești, aferente unui raport de serviciu/de muncă, constituie un atribut exclusiv ce aparține angajatorului, subiect pasiv al raportului

obligational dedus judecății, care are obligația verificării condițiilor de acordare și de stabilire a drepturilor bănești solicitate, în speță Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Vasile Goldiș” al Județului Arad, iar pârâtul Ministerul Afacerilor Interne nu poate dispune cu privire la plata unor drepturi bănești pentru angajații unei alte instituții cu personalitate juridică.

Potrivit art. 18 alin. (1) din Ordinul ministrului afacerilor interne nr. S/184/2020 privind modificarea și completarea Ordinul ministrului afacerilor interne nr. S/7/2018 competența de acordare a dreptului de referință revine comandanților care au obligația de evaluare a personalului.

Deoarece reclamantul nu detaliază referitor la unitatea pârâtă, de ce ar trebui să fie obligată în litigiul dedus judecății, solicită a se avea în vedere că art. 222 din Codul civil, impune „Persoana juridică având în subordine o altă persoană juridică nu răspunde pentru neexecutarea obligațiilor acesteia din urmă, și nici persoana juridică subordonată nu răspunde pentru persoana juridică față de care este subordonată, dacă prin lege se dispune altfel.”

Invocă Decizia nr. 13 din data de 13.06.2016 (recurs în interesul legii), în cuprinsul căreia Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că „Ministerul Afacerilor Interne, în calitatea sa de ordonator principal de credite, nu are calitate procesuală pasivă în litigiile dintre angajați și instituțiile/unitățile cu personalitate juridică aflate în subordinea sa, având ca obiect solicitarea unor drepturi de natură salarială”.

Potrivit art. 36 teza I Cod procedură civilă, „calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății” situație în care nu ne aflăm în prezenta cauză.

Una dintre condițiile pentru ca o persoană să fie parte într-un proces este calitatea procesuală (legitimatio ad causam) care contribuie la desemnarea titularului dreptului de a acționa și în același timp a persoanei împotriva căreia se poate exercita acțiunea.

Invocă excepția prescripției dreptului material la acțiune, având în vedere că, reclamantul solicită acordarea sporului de specialitate în cuantum de 7,5% din solda de funcție, începând cu data de 30.12.2020 și recalcularea soldei de funcție ținând cont de majorarea de 25% începând cu 01.01.2021.

În acest sens, potrivit art. 2501 coroborat cu art. 2523 Cod civil „drepturile la acțiune având un obiect patrimonial sunt supuse prescripției extinctive, afară de cazul în care prin lege s-ar dispune altfel” iar „prescripția începe să curgă de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască nașterea lui”.

Așadar, raportat la data înregistrării acțiunii reclamantului pe rolul Tribunalului, respectiv 04.01.2024, apreciază că acțiunea este prescrisă.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 2500 alin. (1) Cod civil „dreptul material la acțiune, denumit în continuare drept la acțiune, se stinge prin prescripție, dacă nu a fost exercitat în termenul stabilit de lege” iar potrivit dispozițiilor art. 2517 din același act normativ, termenul prescripției este de 3 ani, dacă legea nu prevede un alt termen.

Cu privire la fondul cauzei, solicită a se ține cont de apărările instituției în cadrul căreia și-a desfășurat activitatea, deoarece raportat la legislația aplicabilă, Ministerul Afacerilor Interne nu a avut și nu are competența de a emite acte administrative de acordare a unor presupuse drepturi reclamantului și nici nu deține înscrisuri din care să rezulte drepturile de care acesta a beneficiat.

Prin *notele din 22.03.2024*, reclamantul solicită respingerea apărărilor formulate de către pârâta și admiterea cererii de chemare în judecată.

Cu privire la procedura prealabilă, arată că în întâmpinarea formulată, pârâta solicită respingerea acțiunii pe motivul neîndeplinirii procedurii prealabile, în conformitate cu Legea nr. 554/2004. Cu toate acestea, obiectul prezentei acțiuni nu privește contestarea unui act administrativ emis de pârâtă, ci obligarea acesteia la emiterea actelor administrative necesare pentru acordarea titlului de specialist de clasă, corespunzător vechimii în specialitate. Totodată, arată că a formulat pretenții pecuniare privind acordarea sporului de specialist, recalcularea soldei de funcție și actualizarea bazei de calcul pentru pensia militară.

Astfel, solicită respingerea apărării pârâtei referitoare la pretinsa obligație de îndeplinire a unei proceduri prealabile înaintea demarării prezentului litigiu.

Referitor la sancțiunea disciplinară și aplicabilitatea acesteia, arată că, pârâta invocă sancțiunea disciplinară a avertismentului, aplicată subsemnatului la 30.07.2020, făcând referire la dispozițiile Ordinului MAI nr. S/7/2018 și ale art. 32A8 din Ordinul nr. 135/2019, conform cărora, un cadru militar rămâne sub efectul sancțiunii disciplinare pentru o perioadă de 6 luni.

În acest context, pârâta omite cu rea-credință că art. 35 din Legea nr. 80/1995 prevede un spectru larg de sancțiuni disciplinare aplicabile personalului militar, incluzând sancțiuni financiare și disciplinare diferite, printre care: avertisment, mustrare scrisă, diminuarea soldei de funcție, amânarea înaintării în grad, retrogradarea în funcție sau trecerea în rezervă.

Art. 35 alin. (2) stipulează clar că pentru aceeași abatere poate fi aplicată o singură sancțiune disciplinară, protejând astfel principiul ne bis in idem. În consecință, susținerea pârâtei conform căreia reclamantului i se pot aplica sancțiuni disciplinare suplimentare, concomitent cu avertismentul, este nelegală. Refuzul pârâtei de a acorda sporul de specialist constituie, în fapt, o a doua sancțiune aplicată pe lângă avertisment, ceea ce contravine legislației. Refuzul sporului de specialist de 7,5%, prevăzut de Legea nr. 153/2017, pe o durată de 6 luni reprezintă o încălcare a drepturilor reclamantului.

Mai arată că, pârâta face referire la O.M.A.I. nr. S/184/2020 și susține că, în baza acestui ordin, reclamantului i-a fost suspendat titlul de specialist de clasă în perioada în care a fost sub efectul sancțiunii. Totuși, pârâta omite faptul că ordinul respectiv a fost modificat în septembrie 2022, eliminându-se prevederea care împiedica acordarea sporului de specialist în timpul producerii efectelor sancțiunilor disciplinare.

În cadrul Ședinței de Dialog Social din 17.08.2022, Sindicatul Europol a susținut eliminarea acestei prevederi din ordinul menționat, arătând că menținerea prevederii respective ar conduce la o dublă măsură ce ar diminua nejustificat drepturile salariale ale personalului sancționat. Prin urmare, persoanele aflate sub efectul sancțiunii disciplinare la data modificărilor trebuie să beneficieze de drepturile salariale cuvenite începând cu data intrării în vigoare a noilor dispoziții.

Decizia inspectorului general nr. 893/IG din 30.07.2020, prin care s-a aplicat sancțiunea avertismentului, nu poate produce efecte juridice, deoarece procedura disciplinară a fost desfășurată cu depășirea termenelor legale. Conform art. 32² din O.M.A.I. nr. 135/2019, termenul de prescripție pentru aplicarea sancțiunilor disciplinare este de 6 luni de la luarea la cunoștință a abaterii, iar termenul de decădere este de 2 ani de la săvârșirea faptei.

În prezenta cauză, raportul de constatare a abaterilor disciplinare a fost adus la cunoștința comandantului în data de 25.10.2019, iar comisia de cercetare disciplinară a fost numită abia în data de 30.06.2020, la mai mult de 8 luni de la luarea la cunoștință, depășindu-se astfel termenul de prescripție.

Reclamantul învederează că, la sfârșitul lunii decembrie 2020, nu i-au fost aduse la cunoștință, în mod oficial, prevederile O.M.A.I. nr. S/184/30.12.2020 și O.M.A.I. nr. S/7/2018, care reglementează măsurile de acordare a titlului de specialist și a sporului de 7,5%. Totodată, nu s-au întocmit documentele necesare care să ateste reținerea acestui spor de la solda, pentru perioadele 30-31.12.2020 și 01-08.01.2021. Doar după trecerea în rezervă, acesta a fost informat că nu i s-a plătit acest drept salarial.

Totodată, arată că, Legea nr. 223/2015, în forma în vigoare la data trecerii în rezervă a reclamantului, prevedea că: „Art. 28. (1) Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media tuturor veniturilor brute realizate în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie, la alegerea persoanelor prevăzute la art. 3 lit. a) - c). La media obținută se adaugă un spor de până la 15%, în condițiile stabilite prin ordin comun al conducătorilor instituțiilor din domeniul apărării naționale, ordinii publice și securității naționale.”

Perioada aleasă ca bază de calcul pentru stabilirea pensiei militare a fost iulie-decembrie 2019. În acea perioadă, conform art. 28, anexa VI din Legea nr. 153/2017, din cauza lipsei de fonduri, sporul de specialist de clasă în cadrul I.G.S.U. era acordat exclusiv alpiniștilor. Conform acestei legi, deși reclamantul deținea titlul de specialist de clasă nivelul I, nu a beneficiat de sporul de 7,5% din cauza lipsei de fonduri. Sporurile trebuiau plătite începând cu 30.12.2020; în realitate însă, plata acestora a început doar începând cu lunile martie-aprilie 2021. Până la această dată, niciun cadru militar din

cadrul I.J.S.U. Arad nu a fost informat dacă beneficiază de sporul de specialist de clasă și în ce cuantum.

Chiar și așa, perioada de 6 luni pentru care sancțiunea avertismentului a produs efecte a fost 30.07.2020-30.01.2021. Însă, reclamantul a ales ca bază de calcul pentru stabilirea pensiei perioada 01.07.2019-31.12.2019. Sporul de specialist de clasă I, în cuantum de 7,5%, a fost introdus prin Legea nr. 153/2017, anterior perioadei alese pentru calculul pensiei. La data de 01.01.2021, nu s-a introdus un spor nou, ci doar s-a actualizat sporul de specialist de clasă; reclamantul deținea deja acest titlu de specialist de clasă, însă sporul nu a fost achitat până la data de 30.12.2020 din cauza lipsei de fonduri.

Simplul fapt că aceste sporuri trebuiau plătite începând cu data de 30.12.2020 nu exclude dreptul reclamantului de a beneficia de sporul de specialist de clasă pentru perioada aleasă la calcularea pensiei, iar eliminarea acestui spor din calculul pensiei este neîntemeiată.

Având în vedere cele de mai sus, rezultă că baza de calcul a pensiei trebuia reactualizată la nivelul anului 2021, inclusiv cu sporul de specialist de clasă I, reprezentând 7,5% din solda de funcție.

Prin notele din data de 22.03.2024, reclamantul a mai arătat că, valoarea de referință sectorială (denumită VRS), nu a fost mărită în perioada 2019-2021.

Potrivit înscrisurilor, se observă că VRS a rămas la valoarea de 272,36 lei. Prin urmare, solda de grad de care a beneficiat în acea perioadă a rămas neschimbată, la valoarea de 463 de lei, pentru funcția de locotentent-colonel.

Deși pârâțul trebuia să acorde mai multe mărimi, în conformitate cu Legea nr. 153/2017, care prevede la dispozițiile art. 38 alin. (4) că, în perioada 2019-2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h). "

Aceste majorări au fost efectuate abia începând cu anul 2022, după cum urmează:

- Majorarea de conform OUG nr. 115/2022, conform căreia "(41) Prin derogare de la prevederile ari. 38 alin. (4) și alin. (41) lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, începând cu luna august 2022, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2022 și cele din luna decembrie 2021. ", majorare care trebuia să se aplice începând cu luna decembrie a anului 2021; majorarea conform OUG nr. 168/2022 (Prima mărire a soldei de grad); majorarea conform OUG nr. 54/2023; majorarea conform OUG nr. 115/2023; Majorarea soldei de grad conform OUG nr. 26/2024, care mărește solda de grad a unui locotenent colonel la valoarea brută de 2706 lei.

Astfel, solda de grad a avea valoarea brută de 463 de lei brut în anul 2021, sens în care se observă o mărire de 584% a soldei de grad comparativ cu anul 2021.

Prin notele scrise din 12.11.2024, reclamantul a solicitat modificarea soldei de funcție raportat la valoarea sectorială, astfel cum am arătat în cererea de chemare în judecată, ținând cont de majorarea de 25% stabilită de dispozițiile Legii 153/2017 sau raportat la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei conform Deciziei nr. 34 din 06.06.2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru perioada începând cu 01.01.2021. Următoarea majorare de 25 % în cazul său a soldei de funcție trebuia să fie de 400 de lei net (684 lei brut) în plus, din data de 01.01.2021, conform Legii 153/2017.

În cazul unei mărimi a valorii de referință sectorială la 605,225 solda de funcție ar fi trebuit să aibă valoarea netă de 6663 lei (brută de 11 390 lei), în conformitate cu dispozițiile Deciziei nr.34 din 06.06.2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Arată doar că prin ordonanțele de urgență care au fost date s-a adâncit haosul creat de Direcția Financiară a M.A.Î. Astfel, s-a mărit doar cuantumul soldei de grad cea ce contravine calculului salariilor de până la această mărire. Calculul tuturor soldelor, sporurilor erau raportate la valoarea de referință sectorială care se înmulțeau cu coeficienți de funcție, de grad, sau procentaje, etc. Normal

era să se schimbe doar VRS-ul. Astfel, se modificau toate soldele și sporurile cum de altfel s-a întâmplat în cazul magistraților. Așa s-a ajuns ca de la o soldă de grad de 463 lei brut să se ajungă la 2706 lei și solda de comandă să rămână la același nivel de 366 de lei brut.

Apreciază că această măsură este profund discriminatoare, în contextul în care, pentru o funcție de comandă unde ai mai mult de 150 de subordonați care își riscă viața alături de tine zi de zi să fi retribuit cu 214 lei net pe lună (363 brut).

Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Reclamantul a apreciat că nu se impune sesizarea Curții de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze .

Pârâtul Inspectoratul” a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024.

Arată că, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, în concepția O.U.G. nr. 62/2024 diferă condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept față de mecanismul prevăzut la art. 519 C. pr. civ.

Astfel, opinează că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nu facă sau să fi făcut obiectul unui recurs în interesul legii.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului legal - „ *completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu a chestiunii de drept cu care a fost sesizată.* ”

Nu se mai impune stabilirea unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 C. proc. civ., întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu putere evidenței că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure, încă dintr-o fază incipientă, o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea părților sau a instanței care judecă procesul, analizarea chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

Precizează că nu a identificat hotărâri prealabile sau recursuri în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție care să statueze asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze.

Pârâtul și-a exprimat punctul de vedere cu privire la incidența în prezenta cauză a O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, în sensul că, având în vedere principiul asigurării unei practici judiciare unitare, manifestare a principiilor îndeplinirii justiției în mod unic, imparțial și egal, și, în general, al egalității în fața legii, precum și necesitatea asigurării stabilității raporturilor juridice în domeniul drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept, care au impact direct și considerabil asupra bugetului general consolidat, în raport de obiectul prezentului dosar, în cauză, sunt incidente dispozițiile ordonanței de referință.

Analiza admisibilității sesizării:

Tribunalul reține că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 alin 1 din OUG nr.62/2024, respectiv obiectul acțiunii vizează stabilirea și plata drepturilor salariale ale unui salariat care face parte din categoria personalului plătit din fonduri publice.

De dezlegarea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării depinde în tot soluționarea cauzei de față, pentru că recalcularea drepturilor salariale pretinse de reclamant ar avea drept consecință reactualizarea bazei de calcul pentru stabilirea pensiei militare de care acesta beneficiază în prezent, întrucât în conformitate cu dispozițiile art.28 din Legea nr.223/2015 „Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie, la alegerea persoanelor prevăzute la art. 3 lit. a)-c) (...)”.

Este îndeplinită și condiția ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra acestei chestiuni de drept, din verificările efectuate reieșind că aceasta nu a făcut și nu face obiectul unui recurs în interesul legii și nici al unei sesizări pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în curs de soluționare.

Totodată, se va constata că nu se impune analizarea condiției cu referire la caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare, întrucât prin OUG nr.62/2024 completul investit cu soluționarea unei chestiuni ce ține de salarizarea personalului plătit din fonduri publice este obligat, în măsura în care Înalta Curte de Casație și Justiție nu a lămurit deja problema de drept incidentă, să sesizeze această instanță.

Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Reclamantul a solicitat instanței obligarea pârâtului la emiterea actelor administrative prin care să i se acorde reclamantului titlul de specialist de clasa I conform vechimii în specialitate, începând cu data de 30.12.2020 și acordarea sporului de specialist în cuantum de 7,5% din solda de funcție, în baza dispozițiilor art. 28 din Anexa VI la Legea nr. 153/2017, pentru perioada 30.12.2020 - 08.01.2021; recalcularea soldei de funcție, ținând cont de majorarea în cuantum de 25% stabilită de dispozițiile Legii 153/2017 și raportată la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei, conform Deciziei nr. 34 din 06.06.2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru perioada începând cu 01.01.2021; reactualizarea bazei de calcul pentru stabilirea pensiei militare cu modificările survenite conform art. 28 din Legea nr. 223 din 2015.

Cu referire la emiterea actelor administrative prin care să i se acorde reclamantului titlul de specialist de clasa I conform vechimii în specialitate, începând cu data de 30.12.2020 și acordarea sporului aferent, s-a arătat în prealabil de ce nu se impune sesizarea pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

Capătul de cerere constând în reactualizarea bazei de calcul pentru stabilirea pensiei militare are caracter accesoriu celui privind majorarea soldei de funcție și nu se impune analizarea lui distinctă.

În ceea ce privește recalcularea soldei de funcție, ținând cont de majorarea în cuantum de 25% stabilită de dispozițiile Legii 153/2017 și raportată la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei, conform Deciziei nr. 34 din 06.06.2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, se reține din succesiunea în timp a actelor normative care au reglementat salarizarea personalului bugetar până la data intrării în vigoare a Legii nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, că aceasta a fost raportată la nivelul existent la data de 31.12.2009.

La nivelul lunii decembrie 2009, în cazul cadrelor militare în activitate erau aplicabile prevederile Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții.

Cu referire la valoarea de referință sectorială prevăzută în anexele la Legea nr. 138/1999, se va reține că acestui act normativ i s-au adus modificări Ordonanța de urgență a Guvernului nr.42/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 387/2001; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 187/2001, cu modificările ulterioare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 342/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 180/2002, aprobată prin Legea nr. 89/2003; Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 123/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 164/2004, cu modificările ulterioare; Ordonanța Guvernului nr. 13/2005, aprobată prin Legea nr. 83/2005, cu modificările ulterioare; Ordonanța Guvernului nr. 19/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 444/2006; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 a fost abrogată prin Legea nr. 145/2009, iar Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 a fost respinsă prin Legea nr. 49/2012.

Prin acțiunea formulată reclamantul nu a criticat dispozițiile legale care reglementează valoarea de referință sectorială de pentru categoria profesională căreia îi aparține și funcție de care se calculează solda de funcție, ci a solicitat să i se aplice o valoare sectorială de 605,225 lei, stabilită prin hotărâri judecătorești pentru personalul acare face parte din Familia ocupațională „Justiție”

În acest sens, reclamantul a invocat considerentele Deciziei nr.34/2022 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, decizie prin care a fost respinsă ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj - Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 2.744/117/2020, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: Dacă dispozițiile art. 1 alin. (3) și art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv sintagma "ca urmare a majorărilor salariale reglementate", se interpretează în sensul că se aplică și în cazul majorărilor salariale recunoscute prin hotărâri judecătorești sau doar în cazul majorărilor salariale stabilite prin acte normative (legi, ordonanțe de urgență) sau acte administrative ale ordonatorilor de credite”

În considerentele acestei decizii s-a reținut că „La nivel jurisprudențial, prin hotărâri judecătorești definitive, s-a dispus în favoarea personalului plătit din fonduri publice încadrat în familia ocupațională "Justiție" recalcularea indemnizației de încadrare și a celorlalte drepturi aferente acesteia, raportat la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei, începând cu data de 1 august 2016 sau de la o dată ulterioară, cu încadrarea în termenul de prescripție, precum și plata diferenței dintre drepturile salariale încasate și cele cuvenite, recalculate prin raportare la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei (respectiv o valoare de referință sectorială de 484,18 lei, la care se adaugă majorarea de 25% prevăzută de art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), actualizată cu indicele de inflație.”

Prin hotărârile judecătorești la care s-a făcut referire s-a analizat modul de stabilire a indemnizației de bază brute lunare a acestei categorii profesionale, până la data aplicării în integralitate a prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017, respectiv a formulei de calcul reglementată la art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din justiție, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006), pe baza unei valori de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa la acest act normativ.

Tribunalul opinează că în condițiile în care, în materie de salarizare, prin dispoziții speciale aplicabile unei familii ocupaționale, s-a derogat de norma cadru în materie, aceste dispoziții nu pot fi aplicate unei alte familii ocupaționale, care beneficiază, de asemenea de reglementări specifice, după cum s-a arătat anterior, ci se impune o analiză distinctă a acestor prevederi legale.

Egalizarea veniturilor vizează persoane care exercită aceeași funcție și aceleași atribuții, în cadrul aceleiași instituții ori în instituții de același fel din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale.

În raport de cele expuse anterior, în temeiul art.2 alin.1 din OUG nr. 62/2024 coroborat cu art. 520 alin.1 Cod procedură civilă, va dispune sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept

În temeiul dispozițiilor art. 520 alin.2 Cod procedură civilă se va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept;

DISPUNE:

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru Dezlegarea unei chestiuni de drept.

În temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă art.2 alin.1 din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv: „*Dacă solda de funcție a militarilor în rezervă poate fi stabilită prin raportare la o valoare sectorială de referință de 605,225 lei, valoare la care se referă considerentele Deciziei nr.34/2022 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României nr.905 din 14 septembrie 2022*”.

În temeiul art. 520 alin.2 Cod procedură civilă, suspendă judecata acțiunii formulată de reclamantulîn contradictoriu cu pârâții ...având ca obiect obligație de a face, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată la data de 12.11.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte

Asistent Judiciar

Asistent Judiciar

Grefier

Red. /tehnored ./ 5 ex./2 com./18.11.2024

Se comunică: - reclamantului

- pârâților

Prezenta încheiere se va înainta Înaltei Curți de Casație și Justiție prin adresă, va fi adusă la cunoștința conducerii instanței și se va comunica tribunalelor și curților de apel prin poștă electronică.